

Nr 152.

Af herr **Lindhagen m. fl.**, om förbud mot öppethållande på söcken-
dag af badinrättning och rakstugor samt herr- och dam-
frisérsalong utöfver viss tid.

Lagen den 5 juni 1909 om förbud mot handelsidkande å söcken-
dag utöfver viss tid drabbar endast handelsbod. Därigenom kommer ett
och annat företag icke med, som dock enligt lagens grund borde lika
fullt som handelsbod omfattas af lagen.

En sådan anstalt är badinrättning. Föreningen för baderskor här
i staden ha sedan sin tillkomst lyckats utverka åtskilliga begränsningar
i arbetstiden. Men hvad de mest eftersträfvat, nämligen borttagandet
af den sena badtimmen 9—10 e. m., ha de icke lyckats få genomfördt
annat än för tiden från midsommardagen till 1 september.

Denna sena badtimme efterföljes också af åtskilligt efterarbete med
rengöring och dylikt så att baderskorna icke komma därifrån förrän
omkring mellan $\frac{1}{2}$ 11 och 11 och i vissa fall ej förrän $\frac{1}{2}$ 12 och ännu
senare på kvällen. Återstår sedan själfva hemfärden. I Södermalms
badinrättning här i staden lär det dock nu vara ordnad så med bad-
tiderna och efterarbetet, att baderskorna kunna lämna badinrättningen
klockan 10 e. m.

Detta är uppenbart en alldeles orimligt lång arbetstid på kväl-
larne. Besinnar man äfven, att en stor del af baderskorna äro gifta,
kan man förstå hvad det vill säga, att hvarje arbetsdag i veckan komma
så sent till sitt hem. Allmänheten kan heller icke ha rimliga anspråk
på badtimmen 9—10. Få ha väl så illa ställt, att de ej under hela
veckan skulle få en timma ledigt till bad under någon söckendag mellan
kl. 8 f. m. och 9 e. m., under hvilken tid badhusen åtminstone i hufvud-
staden skulle med den nya ordningen vara tillgängliga. Vore så illa

händelsen i något fall får sträfvandet gå ut på att skaffa också dessa människor större ledighet. Näst borttagande af den sista nu brukliga badtimman, hvilket för badbetjäningen är viktigast, önska de äfven befrielse från söndagsarbetet, hvilket de ej lyckats få genomfördt mer än för juli månad och från och med i år äfven för augusti. En baderska vid 3:dje klassens karbad för män har för mig uppgifvit, att hon tillfrågat ett par hundra badgäster om deras mening och fick endast af en det svaret, att han skulle bli i saknad af badtid, ifall båda förenämnda kraf biföllos.

Man kunde tänka sig, att saken äfven löstes genom att på badinrättningar tillämpa lagen om förbud för kvinnligt nattarbete. Då måste allt arbetet upphöra åtminstone kl. 10 e. m. Hade statsmakterna tänkt på detta förra året hade de nog varit färdiga att utan undersökning på vinst och förlust besluta därom utan tanke på konkurrensen med männen, för hvilka förbudet då ej skulle gälla. I detta fall skulle emellertid äfven en sådan utväg kunna rättvisligen tänkas, enär, enligt hvad baderskorna själfva anse, ett förbud att använda dem inom badinrättningen längre än till klockan 10 icke skulle riskera deras anställning, såsom varande outhärlig, utan istället medföra, att de manliga biträdena i badinrättningarna finge samma fördel.

Emellertid är som sagdt lagen om butikstängning vida mer afpassad äfven för badanstalterna. Därigenom vinnes ock den viktiga saken, att lagen blir tillämplig äfven på den manliga badbetjäningen, hvilken jämväl uppgifves vara mycket intresserad af förändringen. En sådan lagstiftning skulle kanske äfven jämna vägarna för badinrättningarna själfva. Det kan nämligen tilläfventyrs hända, att någon svårighet möter att tillmötesgå krafvet i följd af inbördes konkurrens och hänsyn till allmänheten, som villigare inrättar sina vanor efter ett lagbud än efter enskildas förordningar.

Under badstängningslagen bör också höra rakstugor samt herr- och damfrisérsalonger.

I danska butikstängningslagen lära dessa uttryckligen ingå. För närvarande anses något särskildt behof af bestämmelser för rakstugor och herrfrisérsalonger icke finnas, enär enligt en allmän öfverenskommelse dessa stängas klockan 8 e. m. Detta lär äfven varit anledningen till att de ej medtogos. Ett dylikt aftal kan dock uppsägas eller brytas. Det gäller dessutom icke för damfrisérsalongerna, för hvilka ej finnes någon ordning beroende på, att de kvinnliga biträdena i dessa ej äro organiserade. Man förbisåg detta, då lagen stiftades och ett ingripande här anses äfven behöfligt. Uppmärksamheten måste här äfven fästas

vid, att i detta senare fack rörelsen idkas dels i öppen butik dels ock i »privat», för ändamålet förhyrd våning.

På grund af hvad sålunda anförts hemställes:

att Riksdagen ville *antingen* för sin del antaga en lag om att hvad i lagen den 5 juni 1909 stadgas om förbud mot handels idkande på söckendag utöfver viss tid, skall ock gälla för öppenållande af badinrättning och rakstuga samt herr- och damfrisérsalong *eller ock* i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om undersökning och lagförslag i ämnet.

Stockholm den 27 januari 1910.

Carl Lindhagen.

Bernh. Eriksson.

Hj. Rissén.
